

01:52

הסתכלו סביבכם בבית

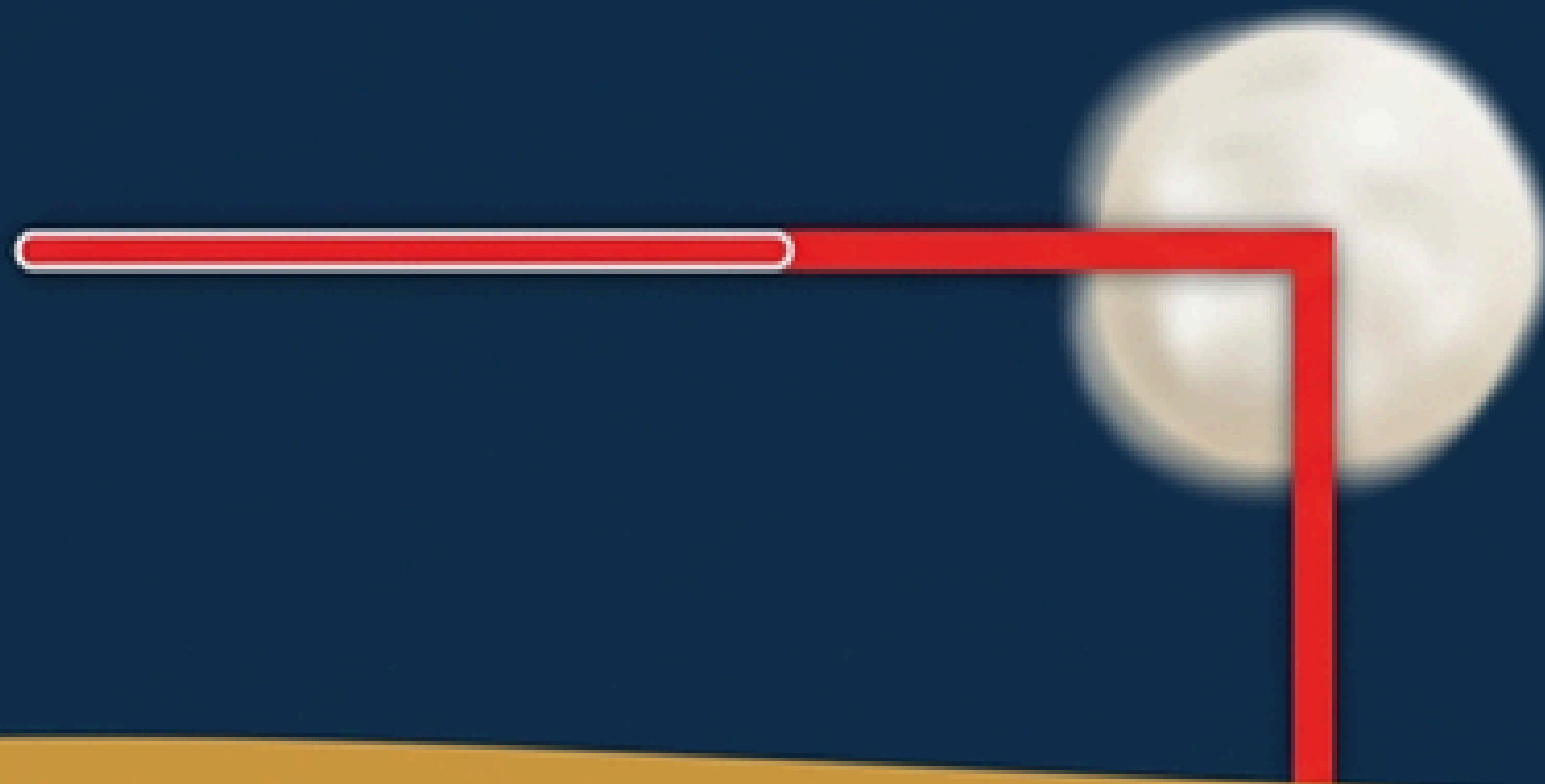
וכתבו פריטים ששייכים רק לכם

**אתם עוזבים באישון לילה.
יש לכם בדיוק 2 דקות.**

**בחרו 3 פריטים בלבד.
כל השאר נשאר מאחור.**

”וַיֵּשֶׂא הָעַם אֶת בְּצִקוֹ טָרֵם יַחְמִץ” (שמות יב, לג)

יציאת מצרים לא המתינה לתפיחה. המצה היא ענייה, נטולת תוספות – אבל היא בדיוק מה שנדרש כדי לשרוד. כדי לצאת לחופשי, עלינו להתנקות ממה שאנחנו חושבים שאנחנו צריכים, ולהיאחז במה שאנחנו באמת חייבים.

הוראות

1. מוזגים מים פושרים לבקבוק.
2. מוסיפים סוכר ומערבבים עד להמסה.
3. מוסיפים את השמרים ומערבבים בעדינות.
4. מותחים את הבלון ומלבישים על פיית הבקבוק.
5. מניחים במקום חמים ומחכים כ־15–20 דקות, ומתבוננים במה שקורה לבלון.

ציוד

- בקבוק פלסטיק
- בלון גומי
- 2 כפות שמרים יבשים
- 2–3 כפיות סוכר
- כוס מים פושרים
- משפך (אופציונלי)

שאלת האבחון: מה כואב יותר בחיים?

1. להיכשל
במשהו שניסיתם
לעשות.

2. להחמיץ הזדמנות
שלא ניסיתם בכלל
(החמצה).

שמרים + סוכר + חום → תסיסה (CO2) → התנפחות פיזית

התנפחות מנטלית (החמצה) ← אגו ושאננות ← אזור נוחות + חשיבת יתר

חמץ מסמל התנפחות. אנשים "נפוחים" מחמיצים הזדמנויות כי הם בטוחים שהם כבר יודעים הכל.

בעיר הנמל המרהיבה מרסיי שבצרפת, חי אדריכל צעיר ומבריק בשם ז'וליאן. ז'וליאן היה אמן של פרטים, והאמין שכל בניין הוא יצירת מופת שחייבת להיות חסינה לזמן.

יום אחד, פנה אליו סוחר עשיר...
"ז'ולין, אמר הסוחר, "אני
משאיר לך תקציב בלתי מוגבל..."

"ז'ולין, אני משאיר לך
תקציב בלתי מוגבל ושטח
אדמה על הצוק הכי יפה
בעיר. כשאחזור, אני רוצה
שהבית שלי יעמוד שם."

ז'ליין התחיל לשרטט. בחודש הראשון, פסל את תוכניות היסוד.
בחודש השישי, נסע עד לאיטליה למצוא שיש... ושוב פסל.
"אל תניחו לבנה אחת!" פקד על עוזריו.

הזמן עבר כמו מים. דולין היה שקוע בתפיחה של
התוכניות המורכבות שלו. הוא הרגיש שהוא
יוצר משהו אלמותי.

יום אחד, נשמעה צפירת אונייה. הסוחר חזר.
דוליין רץ אל הצוק, מחזיק בגלילי ענק של תוכניות מרהיבות,
משורטטות בזהב...

״ז׳וליאן, התוכניות מדהימות, אבל
אני צריך מקום לישון הלילה.״

הסוחר לקח את כספו, שכר קבלן פשוט שבנה לו בית
פונקציונלי, וז׳וליאן נשאר עם התוכניות הכי יפות בעולם –
אלו שמעולם לא הפכו למציאות.

תודעת חמץ

מנופח, מסורבל ועמוס

(מצב פיזי)

תודעת מצה

שטוח, פשוט ומהודק

המתנה, דחיינות
ופספוס הרגע

(פעולה במרחב הזמן)

זריזות, קלילות
ופעולה מיידית

"יודע הכל",
שבע ושאנן

(אגו ולמידה)

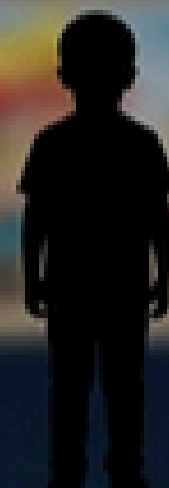
ענווה, ריקנות
מוכנה ללמידה

מלכודת הזמן #1: שיתוק השפע

מבצע של 4 דקות בחנות צעצועים. אתה יכול לקחת הכל.
לאן תרוץ? מה תיקח?

הילד שניסה לתפוס את הכל, התמהמה ונשאר בלי כלום.
ההיסוס של השפע הוא ההחמצה הראשונה.

04:00

מרוץ ה-18 דקות

17:59

ר' עזריאל,
האופה המחמיר
בקרקוב.
הריצה היא חוק.

ההבדל בין
קדושה לכרת הוא
שנייה אחת.
אם תשתהה רגע
אחד מעל 18
דקות – הכל
הופך לחמץ.

מהרו מהרו
השעון לא מתכה
לאף אחדו

הילדים שלי
מחכים לסעם של
מצה, לחשה.

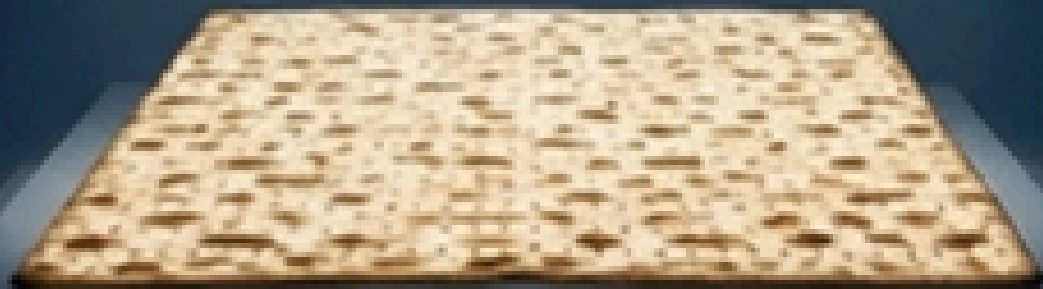
רבי! החמצנו
הכל הלך לאיבוד
בכלל כמה דקות
של שיחתו

“חברים,” אמר, “יש חמץ של קמח ומים, ויש חמץ של הלב...
המצווה שעשינו היא המצה האמיתית של השנה הזו.”

הטוויסט: חמץ שבלב

"יש חמץ של קמח ומים, ויש חמץ של הלב."

אם היה מתעלם מהאלמנה, המצות היו כשרות -
אבל הנשמה הייתה מחמיצה.

לפעמים המהירות הגדולה ביותר הנדרשת מאיתנו היא היכולת לעצור.
הבצק שנהרס הוא המצה האמיתית של השנה הזו.

3 הדרכים שבהן אנו מחמיצים את החיים

הססנות
מול שפע
(הילד בחנות) -
הניסיון
לתפוס הכל.

אשליית
השלמות
(האדריכל) -
ההמתנה
לתנאים
אופטימליים
שאינם קיימים.

עיוורון אנושי
(האופים) -
היצמדות נוקשה
לכללים על
חשבון חמלה.

תודעת מצה היא התרופה: פשטות, נוכחות, ופעולה ברגע האמת.

תודעת מצה: אל תחכו שהרגע יתפת. תחיו אותו עכשיו.

אם הייתם פועלים כמו 'מצה' היום – מהי ההזדמנות שלא תתנו לה להחמיץ בתקופה זו?